

קבץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מותך הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקון העצרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

בענין העת רצון המפלגת בשעה שבא לאדם נסיון ומהות ענינו בפרט

אשר נשמעו מפי קדשו של כבוד קדשת מרן מוהרא"ש שליט"א

ידבר נפלאות מפעלת הויכח לעמד בנסיון, ולהבין שהנסיון אינו בושח בשבילו אלא בא להעלותו ולנסותו ולהרימו, ויגלה מעלת הנסיון בכלל ובפרט, ויעורר לקאות כזה את יד השם יתברך שרצה לקרבו וזהו עת רצון נורא ומפלג, ויספר מעשה נורא מפעל הלבוישים ו"ע אך שעמד בנסיון, וכן מאביו של המגיד הקדוש ממעוניקוש ו"ע

יצא לאור ערב שבת קדש פרשת קרח תשע"ג
על ידי תלמידי מתיבתא 'היכל הקדש' חסידי פרסלב
עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שיחה נפלאה בענין 'נסיון'

ידבר נפלאות ממעלת היוזקה לעמד בנסיון ולהבין שהנסיון אינו בוישה
 בשבילו אלא בא להעלותו ולנסותו ולהריומו, ויגלה מעלת הנסיון בכלל
 ובפרט, ויעורר לראות בזה את יד השם ותפריך שרוצה לקרבו וזהו עת רצון
 נורא ומפלא, ויספר מעשה נורא מבעל הלבושים ז"ע איך שעמד בנסיון, וכן
 מאביו של המגיד הקדוש ממעוררימש ז"ע

מוהרא"ש נ"י אומר, שחשוב לכל אדם לדעת, שבשמוגיע אליו נסיון,
 אין זה מחמת גריעותו ופחיתותו – שהוא איש עב וגם, אלא כדי
 להרים ולהגביה אותו, ולהביא אותו להשגות והכנות חדשות, כי יש
 בקרבו פחות טמונים, שעדין לא יצאו מן הפח אל הפעל, והנסיון
 בא להוציא אותם מן החלים אל הגלוי, ולקבע אותם בנפשו.

ויש בזה שתי תועלות גדולות: אחת, להראות לאדם עצמו את
 פחותיו, כדי שיראה במה גדול פחו לעמד בנסיון, ולא להתפעל

משום דבר הבא להפריעו. ושנית, להראות גם לאחרים הדרך לעמוד בנסיון, ושלא שיתפעלו משום דבר הבא למנעם מעבודתם.

פי זה כלל גדול, שאין נותנין לאדם נסיון שלא יוכל לעמוד בו, ובנדאי יש לכל אחד פח לעמוד בנסיון – אם ירצה, רק עקר הנסיון שאין אדם יודע שמנסים אותו, ונדמה לו שבמקרה הגיע למצב קשה בזה, אבל אלו היה יודע שזה מתכנן מן השמים, להרים ולהגביה אותו, בנדאי היה מתאזר בכל כחותיו לעמוד חזק בנסיון, ולא היה מתמוטט כלל.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שבני אדם מועים בזה מאד, ונדמה להם בשיש נסיון, שזה מחמת קטנות השגתם ומעוט ערכם, וזה שזכר את רוחם, כי תמהים ושואלים את עצמם: "למה יש לי נסיון בזה? חשבתי שאני כבר למעלה מזה!" ובאמת הוא תכלית התהפוך, כי מן השמים רוצים להוציא מן הפח אל הפעל את פחם החבוי, ולכן מביאים עליהם נסיון, כדי לגדלם ולנסותם בעולם, כי נסיון הוא מלשון הגבהה והרמה, וכמו שכתוב (ישעיה סב) הרימו גם, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים על אברהם אבינו (בראשית רבה פרשה נה סימן א), על הפסוק (תהלים ס): "נתתה ליראיך גם להתנוסס" – נסיון אחר

נפיון, וגדולין אחר גדולין, בשביל לנסותם בעולם, בשביל לגדלם בעולם, בנס הזה של ספינה, עין שם.

ולכן דיקא בשיש לאדם נפיון, עליו לדעת שעכשו הגיע עת רצון להוציא מן הכח אל הפעל הכחות הנפלאים הטמונים בו, ואם יעמד חזק ולא יפל - יזכה להתעלות ולהתרומם אל דברים שלא חלם עליהם כלל.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שדבר זה מפרש בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לו): 'כל נפש מישראל, קדם שיש לה התגלות בתורה ובעבודה, אזי מנסים ומצרפים את הנפש, בגלות של שבעים לשון, הינו עם תאוות קשות ומרות, ואם אדם זוכה לעמד בנפיון, ולא לפול בדעתו כלל, אזי זוכה להתגלות נוראה בתורה ועבודה, ורואה למפרע שהכל היה רק כדי להרים ולהגביה אותו'.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שיש כמה ספורים מגדולי עולם, שזכו להגיע אל מדרגתם והשגתם, דיקא בזכות שעמדו בנפיון גדול וקשה מאד, כי בזכות ששברו את טבעם והתגברו על יצרם, הנפיון הרים

והגביתם אותם למעלה מן הטבע, והביא אותם להשגות גדולות ונפלאות מאד.

וספר מותרא"ש נ"י, שהגאון הקדוש רבי מרדכי יפה "בעל הלבושים" ז"ע, זכה לחבר עשרה ספרים קדושים, בלם מכנים בשם "לבוש": לבוש התבולת, לבוש החור, לבוש האורה וכו', בזכות שעמד בנפיון גדול מאד, כי "בעל הלבושים" היה אדם יפה תאר מאד עד להפליא, ופעם השקה בו גויה בעלת מעמד בשלטון, וסגרה עליו הדלת ותבעה אותו לעברה, ואמר לה, שצריך מקדם לצאת לצרכיו, ונכנס לבית הפסא, והחליט להמלט על נפשו דרך צנור הביוב, אבל היה מלבש בעשרה סוגי לבושים, מעיל, וחליפה, וסנדר, וכתנת וכו', ולא היה יכול לדחק עצמו דרך הביוב, והוריד מעליו לבוש אחר לבוש, ונסה לדחק עצמו, עד שהוריד מעליו כל עשרה לבושים, ואז הצליח להפגם לתוך צנור הביוב, ולברח על נפשו, ואז מן השמים גזרו, שבזכות עצם מסירת נפשו, לעמד בנפיון, ולברח ולהנצל מן החטא, יזכה לחבר עשרה ספרים קדושים נקראים בשם "לבושים", שיאירו עיני ישראל באור תורתם.

וספר מוהרא"ש נ"ו, שמקבל בעולם, שאחר שנצל בעל הלבושים מאותו נפיון, בקש מהקדוש ברוך הוא, שכל יוצאי חלציו, עד עשרה דורות, יהיו מכערים ביותר, כדי שלא יבואו לידי נפיון כזה, וכן נתקיים, שכל יוצאי חלציו היו מכערים ביותר, ממש להפליא, והרב החסיד רבי לוי יצחק בנדר ז"ל ספר לו, שהיה בחור אחד שלמד עמו בשיבה בעיר מאקובה, שהיה יפה תאר מאד להפליא, ופעם הגיע אביו של הבחור לבקר אותו, וכלם ראו שהיה אביו מכער ביותר, שכמעט לא רואים בעור כזה, וכשראה אביו שכלם תמהים על מראה משנה זה, אבא מכער ביותר, שיש לו בן, יפה תאר ביותר, הסביר להם, שהם נכדים מבעל הלבושים זי"ע, והוא דור עשירי מפנו, ולכן אצלו עדין התקיימה תפלתו, שכל יוצאי חלציו יהיו מכערים ביותר, אבל בנו, הרי הוא בכר דור אחד עשר, ולכן חזר לו היפי והחן של זקנם בעל הלבושים, וכוותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

והוסיף מוהרא"ש נ"ו וספר, שגם על אביו של המגיד הקדוש מפעזריטש זי"ע, רבי אברהם זי"ע, מספר ספור כזה, שבצעירותו היה עני ואביון, והשפיר עצמו להיות מלמד בכפר רחוק מביתו, כדי להרויח פרנסה, והיה איש בעל תאר יפה מאד, ואשת הפריץ

של הכפר השקה בו, ופעם שלחה שליח לקרא לו, והוא לא ידע למה קוראים לו לבית הפריץ, ובהגיעו לשם תבעה אותו לעברה, ואמר לה, שיצריד לצאת מקדם לצרכיו, והלך לבית הפסא, וקפץ מן החלון, וברח מן הכפר אל ביתו, ובאותה עת נפקד הוא ואשתו בזרע של קימא, ובא אליהו הנביא אל ביתו בדמות עני ואביון, ואמר לו, שבזכות שעמד בנסיון כמו יוסף הצדיק, יזכה לבן שיאיר כל העולם בקדשותו, ונולד להם הפגיד הקדוש מפעזריטש, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

